

İslam'ın yardımlaşmaya verdiği önem hakkında biraz bilgi verir misiniz?

İslâm, birlik ve beraberliği emreden bir yardımlaşma ve ihsan dinidir. Allah, Kur'an-ı Kerim'inde şöyle emrediyor:

“İyilikte ve takvada (Allah'ın yasaklarından sakınmakta) yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın.” (Maide, 5/2)

Bir başka ayet-i kerimede de şöyle buyuruyor:

“Ey insanlar! Doğrusu biz sizleri bir erkekle bir dişiden yarattık. Sizi milletler ve kabileler hâline getirdik ki birbirinizi tanıyasınız. Şüphesiz Allah yanında en değerliniz, takvaca (günahlardan sakınmada) en ileri olanınızdır. Şüphesiz, Allah yaptıklarınızı bilir, her şeyden haberdardır.” (Hucurat, 49/13)

Ayetin başında yer alan, “**Ey insanlar!**” hitabı, tanışma ve yardımlaşmanın sadece Müslümanlara değil, bütün insanlığa şamil olduğunu ifade etmektedir. Çünkü insan mükerrem bir mahluktur ve bütün insanlar “insanlık”ta kardeşirler.

Yardımlaşmanın önemli bir esası şefkat ve merhamettir.

Bir ayet-i kerimede,

“Allah insanlara karşı şefkatli ve merhametlidir.” (Bakara, 2/143)

buyrularak, insanlar bu yüksek sıfatlara teşvik edilirler. Bu konuda Peygamber Efendimiz (asm)'in birçok hadis-i şerifi vardır. Bunlardan sadece ikisini takdim edelim:

“İnsanlara acımayana Allah da acımaz.” (Müslim, Fedail, 66)

“Merhamet etmeyene merhamet edilmez.” (Buhari, Edep, 18)

Bu ayet-i kerimelerden ve hadis-i şeriflerden, İslâmiyet'in yardımlaşma ve muhabbet üzerine kurulu olduğu anlaşılmaktadır. Zaten bu sıfatlar insanlığın mahiyetinde vardır; ondan ayrı düşünülemez.

Bu gibi esaslara istinat eden bir din, hiç zulme, tecavüze ve bozgunculuğa müsaade eder mi?